

Finitisztikusdimenzió-sejtés monomiális algebrákra

Gehér Boglárka
Témavezető: Ágoston István

2020

Homologikus dimenziók

Definíció

Egy $M \in R - \text{Mod}$ baloldali R -modulus projektív feloldásán egy

$$\dots \xrightarrow{d_2} P_1 \xrightarrow{d_1} P_0 \xrightarrow{d_0} M \rightarrow 0$$

egzakt sorozatot értünk amiben minden P_i projektív.

Homologikus dimenziók

Definíció

Egy $M \in R - \text{Mod}$ baloldali R -modulus projektív feloldásán egy

$$\dots \xrightarrow{d_2} P_1 \xrightarrow{d_1} P_0 \xrightarrow{d_0} M \rightarrow 0$$

egzakt sorozatot értünk amiben minden P_i projektív.

Véges dimenziós algebrák modulusainak létezik minimális projektív felbontása, egy ilyen feloldásban $\text{Ker}(d_{n-1})$ -t az M n -ik syzygy modulusának nevezzük, és $\Omega^n(M)$ -mel jelöljük.

Homologikus dimenziók

Definíció

A legkisebb olyan n -et, amire létezik n -hosszú projektív feloldás, nevezzük M projektív dimenziójának, és ezt $\text{pdim}(M)$ -mel jelöljük. Ha van minimális feloldás, akkor ez megegyezik a legkisebb olyan n -nel amire $\Omega^n(M) = 0$.

Definíció

R bal (jobb) globális dimenziója a baloldali (jobboldali) R -modulusok projektív dimenziójának supremuma, jele $\text{lgl dim}(R)$ ($\text{rgl dim}(R)$). Véges dimenziós algebra esetén ez megegyezik az egyszerű modulusok projektív dimenziójának supremumával.

Például féligegyszerű gyűrűk globális dimenziója 0, mert minden modulus projektív.

Homologikus dimenziók

Definíció

R bal nagy finitisztikus dimenziójának nevezzük a

$$\text{Findim}(R) = \sup\{\text{pdim}(M) \mid M \in R\text{-Mod}, \text{pdim}(M) < \infty\}$$

értéket és

R bal kis finitisztikus dimenziójának a

$$\text{findim}(R) = \sup\{\text{pdim}(M) \mid M \in R\text{-mod}, \text{pdim}(M) < \infty\}$$

értéket.

A finitisztikusdimenzió-sejtés eredeti formájában azt mondta ki, hogy ha A egy véges dimenziós algebra, akkor $\text{findim}(A) = \text{Findim}(A) < \infty$. Azt már tudjuk, hogy az egyenlőség nem teljesül, de a finitisztikus dimenziók végeességének kérdése még megoldatlan.

Definíció

Legyen Q egy véges irányított gráf, K egy test. A K feletti KQ gráfalgebra a Q irányított útjai által generált vektortér, ahol a p, q utak pq szorzata q és p konkatenációja ha ez lehetséges, és 0 különben.

Definíció

Legyen L a legalább 1-hosszú utak által generált altér. Az L ideált megengedett ideálnak nevezzük, ha $I \subset L^2$ és létezik n természetes szám, hogy $L^n \subset I$.

Ha I megengedett ideál, akkor az $A = KQ/I$ algebra bázisalgebra. Ha Q csúcsai $\{1, \dots, n\}$, akkor csúcsokhoz tartozó e_i elemek idempotensek egy teljes rendszerét adják. Az A Jacobson-radikálja $J = J(A) = L/I$. Az A algebra egyszerű modulusai $S_i = Ae_i/Je_i$ alakúak, ezek Ae_i projektív fedői lesznek a direktfelbonthatatlan projektív modulusok.

Monomiális algebrák

Definíció

Az $A = KQ/I$ algebra monomiális, ha az I megengedett ideált utak generálják.

Egy monomiális algebrában minden nemnulla maradékosztályban legfeljebb egy út lehet, ezért van értelme utak hosszáról beszélni.

Jelölje a $p \in A$ út kezdőpontját $s(p)$ és végpontját $e(p)$. Jelölje továbbá az A -beli j -hosszú utak halmazát \mathbb{P}_j és $\mathbb{P} = \cup \mathbb{P}_j$ az utak halmazát.

\mathbb{P}_j a J^j / J^{j+1} egy bázisát adja.

Tétel

Ha A monomiális algebra, és M egy projektív A -modulus részmodulusa, akkor $\Omega^1(M) = \bigoplus Ap$, ahol minden p egy A -beli nemnulla, nem 0-hosszú út.

Finitisztikusdimenzió-sejtés monomiális algebrákra

Tétel

Ha A monomiális algebra, és M egy projektív A -modulus részmodulusa, akkor $\Omega^1(M) = \bigoplus Ap$, ahol minden p egy A -beli nemnulla, nem 0-hosszú út.

Minden M modulus minden syzygy modulusa egy projektív modulus része, tehát $\Omega^2(M)$ már előáll ilyen alakban.

Legyen

$$s = \sup\{\text{pdim } Ap \mid p \text{ nemnulla, nem 0-hosszú út, pdim } Ap < \infty\}.$$

Modulusok direktösszegének projektív dimenziója az összeadandók dimenzióinak supremuma, így a dimenzióeltolás miatt

$$s \leq \text{findim } A \leq \text{Findim } A \leq s + 2.$$

Ha p olyan út, hogy $\text{pdim } Ap = s$, akkor a ciklikus Ap/Jp modulus dimenziója $s + 1$, ezért a becslésben az alsó korlátot $s + 1$ -re lehet javítani.

Tétel

Ha A monomiális algebra, és M egy projektív A -modulus részmodulusa, akkor $\Omega^1(M) = \bigoplus Ap$, ahol minden p egy A -beli nemnulla, nem 0-hosszú út.

a bizonyítás a következőn alapszik: Legyen $P \xrightarrow{f} M$ projektív fedő, és $P = \bigoplus_{l \in L} Ae_l$. Jelölje $\mu(l)$ az Ae_l izomorfia típusát, ekkor P -nek egy bázisát adja a

$$B = \{pe_l \mid p \in \mathbb{P}, S(p) = \mu(l), l \in L\}$$

B az utak hossza szerint felbontható B_j halmazokra, amik rendre $J^j P / J^{j+1} P$ egy bázisát adják. Teljesül, hogy $J^j P = \bigoplus_{b \in B_j} Ab$.

Először a $JP = \bigoplus_{b \in B_1} Ab$ direktösszeget két részre bontjuk:

$$\bigoplus_{b \in B_1} Ab = \bigoplus_{s \in S_1} As \oplus \bigoplus_{t \in T_1} At = \bigoplus_{s \in S_1} As \oplus Q_1.$$

T_1 -et úgy választjuk ki, úgy, hogy T_1 lineárisan független legyen modulo J^2P , és így egy vektortérizomorfizmust kapunk $\langle T_1 \rangle$ és JM/J^2M között. Minden $s \in S_1$ -hez keresünk egy $c(s) \in \text{Ker } f$ elemet, hogy $\bigoplus_{s \in S_1} As \oplus Q_1 \simeq \bigoplus_{s \in S_1} Ac(s) \oplus Q_1 = C_1 \oplus Q_1$. T_1 választása miatt Q_1 felbomlik, $\langle T_1 \rangle \oplus_K JQ_1$ alakban.

Innen JQ_1 -et bontjuk tovább, úgy hogy először felírjuk, mint $J^2P = \bigoplus_{b \in B_2} Ab$ alakban, majd az előzőhöz hasonlóan választunk T_2, S_2 részhalmazokat.
Ezzel megkapjuk JP -t

$$JP = C_1 \oplus C_2 \oplus \langle T_1 \rangle \oplus \langle T_2 \rangle \oplus JQ_2$$

alakban, és $\langle T_2 \rangle$ izomorf J^2M/J^3M -mel.

Így haladunk tovább egészen addig az n -ig amire $JQ_{n-1} \subset J^nP = 0$.

Végeredményben megkaptuk a

$$JP = \bigoplus_{i=1}^n C_i \oplus \bigoplus_{i=1}^n \langle T_i \rangle$$

felbontást. Itt a második direktösszeg izomorf JM -mel, és ezért az első direktösszeg izomorf $\text{Ker } f$ -fel.

Definíció

Legyen A monomiális algebra. Minden A -beli p úthoz hozzárendelünk egy X_p változót és tekintjük az olyan $A = (a_{ij})$, $i = 1, \dots, n$, $j = 0, \dots, k$ mátrixokat aminek 0. oszlopában egész számok szerepelnek, és ha $j \neq 0$ akkor a_{ij} j -hosszúságú i -ben kezdődő utakhoz tartozó változók egészszegyütthetős kombinációja. Az ilyen mátrixok additív csoportját Mat -tal jelöljük, ez egy $\dim_{\mathbb{K}} A$ rangú szabad Abel csoport.

Egy M végesen generált baloldali A -modulushoz hozzárendeljük azt az $[M] \in \text{Mat}$ mátrixot, amire

$$m_{i,0} = \dim_K \pi_0(e_i M)$$

és

$$m_{i,j} = \sum_{p \in \mathbb{P}_j, E(p)=i} a_{ij}^p X_p = \sum_{p \in \mathbb{P}_j, E(p)=i} \dim_K(\pi_j(pM)) X_p$$

ha $j > 0$.

$[M]$ pontosan akkor 0, ha M is 0.

Definíció

Egy (α, p) párt j -kritikusnak nevezünk, ha $\alpha \in \mathbb{P}_1$, $p \in \mathbb{P}_{j-1}$ és $\alpha p \in \mathbb{P}_j$.

Legyen L az az $Mat \rightarrow Mat$ Abelcsoport-homomorfizmus amit az

$$L(A) = \sum_{j=1}^k \sum_{(\alpha, p) \text{ j-kritikus}} (a_{E(p), (j-1)}^p - a_{E(\alpha p), j}^{\alpha p}) [Ap]$$

képlet definiál.

Állítás

Ha M egy projektív modulus részmodulusa, akkor $L([M]) = [\Omega^1(M)]$.

$L([M])$ -ben a külső szumma j -ik tagja $[C_j]$.

Például, ha $M = Aq$, akkor az $[M]$ mátrix m_{ij} együtthatójában azok az X_p -k fognak 1 együtthatóval szerepelni, amikre igaz, hogy $p \in \mathbb{P}_j$, $s(p) = e(q)$, $e(p) = i$, $pq \neq 0$, és minden más X_p 0 együtthatóval.

Ezek projektív modulusok részei, tehát lehet rájuk használni a tételt.